(N°. 11.) (A°. 1830.)

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 8sten FEBRUARIJ.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Het Schip *de Faam*, Kapt. F. VON LAAR, naar *Amsterdam*; lading: 35 vaten Suiker, 1 baal heele Koffij, 72 balen schoone Katoen, 323 vaten Malassie, en 1966 d°. Koper.

Het Schip *Maria*, Kapt. F. H. ZEIJLSTRA, naar *Amsterdam*; lading: 345 vaten Suiker, 21 balen heele Koffij, 46 balen schoone Katoen, 3 vaten Rum, en 4 vaten Malassie.

Het Schip *Edams Welvaren*, Kapt. H. ROLFF, naar *Amsterdam*; lading: 304 vaten Suiker, 20 balen schoone Katoen, en 3 vaten Rum.

De Nd. Am. Brik *Juniper*, Kapt. JAMES CROSBY, naar *Boston*; lading: 209 vaten Malassie.

De Nd. Am. Brik *Favourite*, Kapt. JAMES ROW, naar *Boston*; lading: 175 vaten Malassie.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

KOBLENZ den 6 November.

Zijne Majesteit heeft, ter gelegenheid der inwijding van het gemeenschappelijk Katholisch en Evangelisch kerkhof te Waldhöckelheim, en van eene plaats gehad hebbende *Methodologische cursus* in het Evangelisch seminarium der schoolmeesters te Neuwich, aan de regering van Koblenz het navolgend kabinets-schrift doen afgaan:

„ De Christelijke eendragt, die zich tussen de Katholische en Evangelische Christenen, laatsleden maand, bij de inwijding van het gemeenschappelijk kerkhof der beide kerkgemeenten, heeft geopenbaard, heeft mij het grootste genoegen gegeven, en ik hoop, dat deze stemming steeds genoegelijk moge toenemen, zoo wel als het nut der *Methodologische curses*, door den bestuurder van het Evangelisch seminarium *Brenn*, voor het lager onderwijs der scholen en van het kerkgezang ingerigt. De regering zal zorgen om dit door de officiële bladen bekend te maken.

Brieven van Adrianopel melden, dat de veldmaarschalk graaf *Diebitsch* aan den generaal *Krassowskij* bevel heeft gezonden, om zich gereed te houden, den pacha van Scutarie aan te vallen, zoodra deze den Sultan niet gehoorzaamde, noch den staat van vrede eerbiedigde. Het schijnt, dat de pacha kennis droeg van deze beschikkingen; want sedert dien tijd heeft hij niet alleen zich rustig gehouden met zijne Albanezen, maar ook het grootste gedeelte derzelve naar Sophia teruggezonden en slechts eenige duizend man te Philippopoli gelaten, om Adrianopel te bezetten, zoodra de Russen deze stad zullen ontruimd hebben. Men zegt inderdaad, dat de pacha van Scutari daartoe door de Porte zoude zijn bestemd, want in eenen brief, van wegen het Ottomannische ministerie aan den graaf *Diebitsch* gerigt, om zich, wegens het gedrag van dien pacha te regtvaardigen, geeft de Porte te kennen, dat zij hem aan het hoofd van het bestuur te Adrianopel wilde stellen, na het vertrek der Russische troepen en dat hij, voornamelijk uit dien hoofde, tot Philippopoli was voortgetrokken.

Zoodra werd niet deze tijding te Adrianopel bekend, of de aanzienlijkste inwoners deden, door afgevaardigden, de tusschenkomst van den Russischen bevelhebber bij de Porte verzoeken, ten einde eene verandering in deze beschikking te bewerken, daar de pacha van Scutari algemeen wegens zijne wreedheid was gevreesd, hetwelk deed gelooven, dat hij de amnestie, door den Sultan afgekondigd, niet zoude eerbiedigen. Men zegt niet of de generaal *Diebitsch* aan het dringend verzoek der inwoners van Adrianopel nagegeven hebbe, maar men weet, dat een groot getal der eerste Christen en Muzelmansche huisgezinnen zich gereed maken, om te gelijk met het Russische leger de stad te verlaten. Ook bespeurt men onder de Russen beschikkingen, die geen groot vertrouwen op de vredelievende gevoelens van den pacha van Scutari te kennen geven. Indien deze pacha eenige trouwloosheid omtrent de Russen beging, zoude hij reden hebben van het te berouwen. De graaf *Diebitsch* schijnt te weten, met wien hij te doen heeft, en de zoo zeer gevreesde arglistigheid van dien pacha zou hem kunnen opbreken.

FRANKRIJK.

PARIJS den 10 November.

Zal de vertegenwoordigende Kamer al dan niet ontbonden worden, ziedaar een vraagpunt hetwelk heden sommige onzer liberale bladen bezig houdt; de *Constitutionnel* bevat hieromtrent den volgenden brief, aan hare redactie gerigt door iemand, die naar het oordeel dier redactie zeer wel onderrigt kan wezen.

„ Gij ziet Mijnheer wat het ware vraagpunt is. Ja de Kamer zal ontbonden worden, en nimmer heeft het ministerie eene andere gedachte gekoesterd. Het is onbegrijpelijk dat de nationale bladen omtrent dit punt eenigen twijfel hebben kunnen voeden. Het gerucht, hetwelk geloopen heeft, van eene aan den Koning beloofde meerderheid in de tegenwoordige Kamer, zeer behendig uitgestrooid om het ware doel te bedekken, heeft nimmer de minste wezenlijkheid gehad. *Niet een* minister heeft die meerderheid beloofd, maar allen hebben getracht en het is hun ook gelukt, om de kroon den uitslag der jongste verkiezingen te doen beschouwen als blootelijk gesproten uit de verdeeldheid der koningsgezinden, die met het tegenwoordige ministerie vereenigd, gemakkelijk, het gene zij de omwenteling noemen, overwinnen zouden. Het uiteenloopen der ministeriele bladen omtrent dit vraagpunt is gemakkelijk uit te leggen, zij hebben wel het wachtwoord van hunnen meester, met betrekking tot de beleedigingen, welke zij in het algemeen, aan al wat er goed en eerbiedwaardig in Frankrijk bestaat, moeten toevoegen; maar met de stellige daadzaken is het anders gelegen, hieromtrent weten zij niets, en zijt verzekerd dat de *Constitutionnel* even spoedig van de ontbinding der Kamer onderrigt zal wezen, als de *Gazette de France*. Het is derhalve aan Frankrijk, hetwelk in deze omstandigheden door de Kies-kollegien vertegenwoordigd wordt, om wel op zijne hoede te zijn. De slag zal onverhoeds geslagen worden, en tot dat oogenblik toe, zult gij de bladen der factie in het wild zien doolen, om de zeer eenvoudige reden, dat zij hunne gedachten, maar geenzins het ware doel van het ministerie uiten. Men spreekt gedurig van verdeeldheid in de raads-vergaderingen; dezelve mag in sommige opzigten bestaan, maar geenzins omtrent de vraag der ontbinding, welke geheel beslist is."

De *Courier Francais* houdt deze beslissing echter nog niet voor zoo stellig.

Omtrent de Portugesche aangelegenheden bevat de *Constitutionnel* eenen bijzonderen brief van een zoo teederen aard, dat wij, denzelven geheel ter verantwoording des schrijvers latende, ons vergenoegen met het overnemen van deszelfs volgende lettertijke vertaling; de dagteekening is uit Lissabon, den 24 October.

„ Er zweeft een zwaar vermoeden over het kasteel van Queluz. In deze laatste dagen zijn de beide prinsessen, zusters van don *Miguel*, ernstig ziek geworden. Ter zelfder tijd heeft zich prinses donna *Isabella Maria*, na hevige stuiptrekkingen, aan een gedeelte van het ligchaam verlamd bevonden, en bevindt zij zich nog in dezen ongelukkigen toestand.

„ Donna *Maria der Assumtie* heeft, te midden der hevigste pijnen, haren huid eerst geel, en daarna zwart zien worden; men wanhoopt aan het behoud van haar leven. De Lissabonsche courant maakt geen gewag van deze gebeurtenissen. De onverschilligheid van don *Miguel* voor het lijden zijner zusters doet ijzen; hij gaat ter jagt terwijl zij op het uiterste liggen. Zijne moeder schijnt hierover niet meerder aangedaan dan hij. Men heeft eens, zoo als hier te lande en in dergelijke omstandigheden gebruikelijk is, aan de kloosters het houden van openbare gebeden voor de doorluchte lijderessen gelast. Men weet dat don *Miguel* zijne zusters niet bemint, omdat zij, zoo hij zegt, tot vereenigenspunt aan de partij van donna *Maria* verstrekken. Men gaat zoo verre, van te gelooven dat de ongenade van den barbier *Perez*, burggraaf van Queluz, betrekking heeft tot het gene er thans in het paleis gebeurt, en dat hij diensten geweigerd zoude hebben, welke door anderen verleend zouden zijn geworden."

Een brief, geschreven te Egina, in Griekenland, den 15 October, bevat onder anderen de navolgende belangrijke berigten: „ Eindelijk, de kolonel *Bory* heeft het gewaagd om tot in Athene door te dringen, waar de Turksche pacha hem zeer wel ontving, en hem toestond alles te gaan opnemen, behalven de citadel, waarin niemand komen mag, zelfs geen Muzelman, die niet tot de bezetting behoort. De pacha wist volstrekt niets van den gemaakten vrede, zoo zeer houdt het Turksche gouvernement zijne agenten van alles onkundig. Overigens levert Athene geen enkel huis meer op. Alles is verstrooid, en er bestaat geene straat meer, die te erkennen is. De inwoners zijn alle op de vlugt. De tempels van *Theseus*, van *Jupiter* den *Olijmpier*, een portiek van *Adriaan*, eenige zeer groote zuilen van het Panthéon, de lantaarn van *Dilgenes* en de Toren der Winden doen zich tusschen de verwardste bouwvallen, voor. De val der muren, binnen welke zich verscheidene meesterstukken opgesloten bevinden, heeft verscheidene oudheden ontdekt, die tot nog toe onbekend gebleven waren, zoodat de kolonel onderscheidene reusachtige vrouwenbeelden *(cariatides)* heeft kunnen gadeslaan, welker beenen slangsgewijze eindigden, en die nog door geen reiziger of oudheidskenner waren gezien.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN den 7 November.

Met de jongste berigten uit Bogota, loopende tot den 13 Augustus ll., heeft men de afschriften bekomen van den tusschen Columbia en Peru, op den 10 Julij gesloten, en den 15 daaraanvolgende bekrachtigden wapenstilstand; de inhoud van dezelven is als volgt:

Art. 1. Is overeengekomen en bepaald, eenen formelen wapenstilstand, voor eenen tijd van zestig dagen te doen plaats hebben, en van den dag af der bekrachtiging eene wapenschorsing zoo te land als ter zee, facto te doen in acht nemen.

2. De provincie van Guaijaquil met derzelver steden en vestingen zal ter beschikking van het Gouvernement van Columbia worden gesteld, binnen den tijd van zes dagen, te rekenen van het oogenblik dat het tegenwoordig document gesteld zal zijn geworden in handen van den generaal, kommandant der Peruaansche divisie, die hetzelve ontvangt, bekrachtigd door Zijne Excellentie den *Bevrijder*, voorzitter van die republiek.

3. De blokkade van de Zuidkust van Columbia zal opgeheven worden van den dag af der bekrachtiging; en zoo lang de wapenstilstand duurt, zal geen der beide Staten deszelfs magt te land of ter zee vergrooten. De uit de Atlantische zee terug gekomen, aan Columbia toebehoorende oorlogschepen, zullen evenwel mogen binnen loopen in de havens dier republiek aan den stillen Oceaan met uitzondering der havens van de provincie van Guaijaquil.

4. Al de schepen en vaartuigen van Guaijaquil en al het oorlogstuig, overeenkomstig de daarvan gemaakte inventarissen, zullen aldaar verblijven, tot zekerheid voor derzelver getrouwelijke overgave aan de republiek Columbia, zoodra het eindelijk vredes-verdrag geteekend zal zijn; in geen geval zullen zij tot eenig vijandelijk einde gebruikt kunnen worden.

5. Eene diplomatieke commissie, door het gouvernement benoemd, zal zich, zoo spoedig mogelijk, bezig houden tot het vaststellen der vredes onderhandelingen, binnen den bij het eerste artikel bepaalden termijn; welke termijn door die commissie verlengd zal kunnen worden, voor zoodanigen tijd, als tot het sluiten van het verdrag, noodzakelijk vereischt zal worden.

6. Aan het Peruaansche leger zullen onverwijld worden terug gegeven al de zieken, welke zich in de hospitalen van Jiron bevinden, en die op de registers van Columbia zijn ingeschreven; de gevangen bij het gevecht van Tarqui bemagtigd, zullen als gijzelaars verblijven; ten welken einde zal worden opgemaakt een officieel document, met lijsten, houdende opgave der eerstgemelden, en de nakoming van het tweede lid van dit artikel waarborgende.

7. De Peruaansche kommissaris ten gevolge der gebeurtenissen te Porlete de Tarqui het onderwerp gevoerd hebbende der monumenten welke opgerigt zouden worden, zoo heeft de Columbiaansche kommissaris, kolonel *Antonio de la Guerra* verklaard, dat het regelen van dit onderwerp buiten zijne magt gelegen was, daar hij hetzelve beschouwde als behoorende tot de diplomatieke commissie, vermeld in het 5de artikel, verzekerende overigens den Peruaanschen kommissaris, dat zijne republiek en zijne Excellentie *de Bevrijder* voorzitter de beste gezindheid jegens Peru koesterde.

8. De prijzen, veroverd door de oorlogschepen of bijzondere kapers der beide republieken, gedurende den wapenstilstand welke van den dag af der ratificatie plaats zal hebben, zullen getrouwelijk aan de eigenaars terug gegeven worden.

9. De vijandelijkheden ter zee zullen niet eerder hervat worden, dan na een verloop van vijftig dagen, na den tijd dat de oorlog op nieuw verklaard zal wezen.

De *Courier* is van oordeel dat dit verdrag van wapenschorsing eerlang door den eindelijken vrede zelven gevolgd zal worden.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM den 15 November.

Heden zijn bij ons de Javasche dagbladen ontvangen, loopende van den 14 tot den 25 Julij dezes jaars ingesloten. De werkzaamheden tegen de muitelingen blijven steeds voortduren. Na hetgeen men weet van derzelver geaardheid, gevoegd bij de geringe kennis, welke men bezit van het zoo geheel plaatselijke des zoogenaamden

krijgstooneel, kan het lezen van derzelver bijzonderheden weinig belangrijks opleveren; terwijl wij, wat het overzigt van het geheel betreft nog niets belangrijker ontmoet hebben dan den brief van Java, uit de Bengaalsche courant.

De bovengenoemde couranten bevatten wederom drie rapporten van den luitenant-generaal *de Kock* aan Z. Exc. den commissaris-generaal; allen gedagteekend uit Magelang en respectivelijk, den 2, 7, 11 en 14 Julij 1828. Het eerste heeft ten onderwerp eene beweging door de mobiele kolommen tegen *Diepo Negoro* op den linker oever van de Magowento gemaakt, om hem te beletten volk te verzamelen en, volgens het aangenomen stelsel, aanhoudend te verontrusten. men ontmoette daarbij ongeveer 1,000 man, onder welke veel ruiterij en *Diepo Negoro* zelve was, al wat niet de ongemeene groote dessa Kothoglon kon bereiken, werd nedergehouden, of wierp zich in eener grooten Rawa (moeras) en werd daarin afgemaakt. Men bemagtigde bij die gelegenheid twee vaandels, een aanzienlijk getal geweren, krissen en lansen benevens een sabel en eenige papieren van *Diepo Negoro* zelve. De laatstgemelden zouden onderzocht worden. Aan de zijde van het gouvernement had men slechts vier gewonden, welk gering verlies de luitenant-generaal *de Kock* aanmerkt, dat in den aard van het gevecht lag. Volgens het rapport van den 7den, was *Diepo Negoro* niet verre van de plaats verwijderd, waar de vorige ontmoeting voorviel, en stond men hem nader op te zoeken. Het rapport van den 11den deelt den uitslag mede van deze onderneming. Men kwam *Diepo Negoro*, die volgens de berigten het zelf was, welke zich met ongeveer 600 man ter plaatse had bevonden, zoo nabij, dat men den afdeinzenden troep nog eenigzins in de verte zien kon. Bij deze onderneming werden de muitelingen van nieuws belet de Progo over te trekken. Het rapport van den 14den deelt de nieuwe stand-plaatsen mede, door de 2de en 4de kolom genomen. De eene derzelve was in hare beweging door 400 tot 500 muitelingen aangevallen, maar eenige kanon-en geweerschoten hadden ze weldra op de vlugt gedreven. De rapporten roemen zeer het gedrag der Nederlandsche troepen, bij alle gelegenheden gehouden; zij noemen met onderscheiding den oversten *Ledel*, de majoors *Bauer* en *Ten Have*, de luitenants *de Lattro*, *van Pallandt*, *Dieont* en *Tassotie*, en de onder officiers *Lambrechts*, *Gordrien* en *van Ochten*. Zij maken mede bijzondere loffelijke melding van de hulptroepen; het laatste berigt tevens de aankomst te Samarang van den Koning *Talo Kroing Katjangka*, uit Madagascar, met 850 man hulptroepen en de kennisgeving van den gouverneur, dat dezelve eerstdaags door 700 tot 800 man stonden te worden gevolgd. Op welk een en ander de generaal *de Kock* zeer veel prijs schijnt te stellen. Z. Exc. berigt verder, dat het aan het zuide van Djocjokarta alles rustig bleef; dat het volk over de Progo veel vertrouwen stelde in de bescherming der eerste mobiele kolommen, en al het noodige tot de redouten bereidvaardig aanvoerde.

Met dezelfde gelegenheid waarmede de laatste Javasche couranten zijn overgekomen is tevens ontvangen de treurige tijding van het overlijden van den generaal *Bischoff*, op den 8sten Julij. Bij zijn vertrek van hier, in het laatst van 1828, met Zr. Ms. korvet Nehalennina, was hij nog niet ten volle hersteld van eene ziekte, die hij uit Indien had medegebragt. Gedurende de reis naar Java werd hij tweemalen door eene beroerte overvallen, en kwam daardoor zeer verzwakt op dat eiland aan. Eene aanvankelijk gelukkige geneeskundige behandeling deed hem in het midden van Junij besluiten, de reis naar het tooneel des oorlogs te ondernemen, doch het bleek weldra, dat degeen, die hem behandelde, hem een te groot denkbeeld van zijne krachten had doen voeden. Na eenige dagen te Buitenzorg en te Tjipannas te hebben doorgebragt, bereikte hij op den 6 Julij jl. Tjanjoer, de hoofdplaats der Preanger regentschappen, en stierf aldaar twee dagen later, algemeen betreurd, zoo wel wegens zijne persoonlijke geaardheid, als zijne krijgskundige bekwaamheden en zijnen moed, van welke laatste hoedanigheden hij uitstekende bewijzen, onder anderen, bij de expeditie tegen den Sultan van Palembang gegeven heeft. Zijn dood is een te grooter verlies, omdat, gelijk men weet, aan Z. Exc. door Z. M. het bevel over al de troepen in Neêrlands Indiën was opgedragen.

De commissie van natuurkundig onderzoek in Neêrlands Indiën heeft mede een gevoelig verlies geleden, door het afsterven der heeren *van Raalten* en *Zippelius*. Beiden zijn overleden te Timor, alwaar zij zich met hunnen medearbeider *Macklot* bevonden, tot het doen van nasporingen op dat belangrijk, doch weinig bekende eiland.

's Gravenhage den 16 November

Zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal.

De in deze zitting binnengekomen verzoekschriften zijn aan de kommissie tot de petitien verzonden. Op een aangeboden boek werd het gewone en vereerend besluit genomen, en eene van Z. M. ontvangen missive ter begeleiding van een ontwerp van wet, houdende eenige veranderingen in het tarief van in- en uitvoer, ter bevordering der nationale nijverheid en tot wering van misbruiken, alles nader ontwikkeld, en eene bijgevoegde memorie van ophelderingen, zal worden gedrukt, rondgedeeld en naar de afdeelingen verzonden.

Vervolgens zijn de discussien geopend over het ontwerp van wet, betrekkelijk het toelaten tot opslag in de algemeene entrepots van het ruwe zout van buitenlands over zee wordende ingevoerd. Nadat Zijne Excellentie eene bedenking van den heer *Stassard* over de, in het ontwerp voorkomende, woorden *uitvoer ter zee* hadde opgelost, door te doen opmerken: dat men die uitdrukking konde beschouwen als in de wet niet te bestaan, doelende dat zij de zaak duidelijker maakte, en, zoo al overbodig, altoos onschadelijk was; met verdere bijvoeging, dat er voormaals een groot voordeel tegen het stelsel van het opslaan in entrepots had bestaan, maar dat men, daarvan thans het nut ondervindende, bedacht was om het zoo veel mogelijk uit te breiden; terwijl voornamelijk de kamers van koophandel van Amsterdam en Brugge de aandacht van het gouvernement op dezen maatregel gevestigd, als zullende dezelve strekken om den handel tusschen het oosten, de oostzee en Nederland aanmerkelijk te bevorderen — werd de wet in omvraag gebragt en door de 82 tegenwoordig zijnde leden met algemeene stemmen aangenomen.

ADVERTENTIËN.

Ingevolge daartoe bekomen autorisatie, zal aan de minst inschrijvende, onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, worden aanbesteed, de onmiddelijke leverantie aan het Magazijn Generaal alhier, van:

(100) Honderd Vaten MEEL of BLOM

Waarvoor de Inschrijving-Billetten ter Generale Contrôle van Financiën zullen worden aangenomen, tot des voormiddags *Elf* uren van Dingsdag den 9den dezer maand.

Paramaribo den 5 Februarij 1830.

De Boekhouder Contrôleur van Suriname,

Ch. LEERS.

HIJPOTHEKEN.

Den 4den Februarij 1830. F. BEUDEKER, *qq.*, Boedel J. C. FRIDERICI en J. C. MULLER, *nom. ux.*, Eerste Hijpotheek, ten behoeve de Particuliere West-Indische Bank, op de Plantagie *Catharina Sephia* en *la Provoyance.*

P. BALFOUR van BURLEIGH, *nom. ux.*, ten behoeve J. C. N. van EIJS, op 4 | 135 aandeelen in de Plantagie *Meerzorg.*

Paramaribo den 4 Februarij 1830.

De fungr. Secretaris,

G. S. de VEER.

KURATORS der ALGEMEENE WEES-, DESOLATE- en ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zullen op Woensdag, den 10den dezer, des namiddags ten *Vier* uren, voortgaan met den publieken Verkoop, ten Sterfhuize, en voor rekening den Boedel MASON MORSE, van Meubilaire Goederen, een opgeboeid Corjaal, eenig Goud- en Zilverwerk, enz., enz.

Alsmede *Elf* koppen Slaven; als:

Den Neger *John*, *Werkneger*,
» » *Pieter*, »
» » *Charles*, *Voetebooy* en *Kok*,

De Negerin *Charlotte*, met haar drie kinderen, genaamd *George*, *Ferdinand* en *Louiza*.
» » *Rosa*, met haar kind *Charles*.
» » *Eliza*;
» » *Mimie*.

Paramaribo den 5 Februarij 1830.

C. A. FISCO, 2de *Commies.*

Algemeene Vergadering van het Departement *Paramaribo*, der Maatschappij: *Tot Nut van 't Algemeen*, in de zaal der Loge *Concordia*, op HEDEN Avond ten 7½ ure.

Voorlezing: het Lid M. D. TEENSTRA: *Zoekt de vrolijkheid, — ernstige zaken komen van zelve.*

M. A. SALOMONS zal de volgende Vendu houden van eenen Inboedel, ten Huize van E. J. van den BERGH, des namiddags ten *vier* uren precies, als:

4de *VENDU* op Donderdag, den 4 Maart e. k.

Alles naar de *Catalogus* voorhanden. Zullende de Goederen van deze Vendu, *twee* dagen te voren bezigtigd kunnen worden, van *acht* tot een uur voormiddags.

Paramaribo den 8 Februarij 1830.

De Koffij en Kakao Plantagie *DE HERSTELLING*, gelegen aan de Rivier beneden *Saramacca*, wordt te KOOP gepresenteerd, met al deszelfs Ap- en Dependentiën, Gebouwen, Slaven enz. — Nader Informatiën te bekomen bij den Wel Edele Heer A. S. van COERLAND.

Paramaribo den 8 Februarij 1830.

De Ondergeteekende door het Edel *Collegium Medicum*, als VROEDVROUW geadmitteerd zijnde; recommandeerd zich in de *gunst* en *protectie* van Heeren Planters, Administrateurs en verdere Ingezetenen dezer Kolonie.

Paramaribo den 5 Februarij 1830.

Wed. M. HEYMANS, geb. Jb. EMANUELS.

D. DANJON vertrekt, en heeft den Heer J. CHATEAU gesubstitueerd in de Administratie der Plantagie *Johanna Catharina.*

Paramaribo den 5 Februarij 1830.

A. ESCARD vertrekt.

---

* * Ter dezer Drukkerij zijn te bekomen:

Gemeenzame leerwijze om het Basterd of *Neger-Engelsche* Taal, zeer spoedig en gemakkelijk te leeren verstaan en spreken.

Ter Drukkerij van de Erven J. BRINK.